

ei. Regulu li promisă. Mergându la Roma, elu sfătui pe Romani, să nu facă pace cu Cartaginezii; și după astă, se întorsă înapoi. Femeea, copiii și rudele lui Marcu Regulu, cu lacrimi îlu rugară, să nu se mai întorcă; dar' elu nu-i ascultă. Regulu muri chinuitu grozavu de Cartaginezi; căci, mai ântăiu îi tăiară pleópele ochiloru și-lu puseră cu ochii la sóre; apoi îlu închisără într'o cușcă strâmtă și căptușită cu cuie de feru ascuțite, unde muri de neodihnă și durere!

27. Octavian August.

Celu din urmă Consulu la Romani, fu Octavian August. Acesta eră omu învățatu și cu multă minte. Elu se făcú Consulu, dinpreună cu cumnatulu său Antoniu. Dar' nu trecú multu, și născându-se cértă între dênșii, amândoi rădicară oști, ca să se bată. Octavian, învinsă pe Antoniu; și acesta, fu nevoitu a se ucide singuru. Ér' Octavian se întorsă la Roma, făcú o mare serbare și se numi *Împăratu*; apoi *August*, adecă alesulu lui Dumneđeú. Luna, în care se întorsă elu la Roma biruitoru, se numi luna lui August.

La 753 ani de la zidirea Romei, Octavian Augustu poronci ca să se înscrie toți locuitorii din imperiulu său: fie-care în satulu său orașulu unde e născutu. In acestu anu, se născú și Is. Hr. mântuitorulu lumei, în Betleemulu Iudeii. Octavian se purtă cu mare bunătate cătră poporu; și după 45 ani de împărăție, muri.

28. **Domitián.** In timpu de vr'o 80 ani, de la mórtea lui Octavian August, Romanii fură stăpâniți de nisce împărați nepăsători, cari petreceau numai în lenevire. In timpulu acesta, țerele ce stăpânimu noi astăzi, erau locuite de unu poporu bravu, numitu *Daci*. Dacii erau activi în resbele și nu li era frică de mórte. Ei treceau fără frică în țerele Romaniloru și le pradau. Romanii s'au plânsu asupra Daciloru, la împăratulu loru Domitián. Împăratulu trâmisiă oști în contra Daciloru; dar' nu putú face nimică; căci Dacii aveau de rege pe Decebal, omulu celu mai ageru și mai priceputu dintre ei. Atunci Domitián, lăsă vênarea mușteloru, și porni asupra Daciloru. Dar' ce folosu?! că în locu se bată pe Daci, elu cerú pace de la ei și îndatori pe Romani a plăti tributulu Daciloru. Așa pățescu națiunele, când suntu stăpânite de împărați, ca Domitián.

Domitián nu făcú numai atâta; ci âncă se dusă la Roma, și spuse că elu a bătutu pe Daci; dar' fiindu-i milă de ei, voesce să li dee bani, fabricanți de arme și de cetăți. Romaniloru însă, li venia să'nebunescă de rușine, și se rugau lui D-đeú să-i scape de unu așa nevrednicu îm-